

[Justitsministeren.]

at de regler, som her foreslås, som praktiseres i Norge og Sverige, og som administrativt delvis har været sat i kraft her i landet, bygger på erfaringer, erfaringer, der siger, at det, koldt og kynisk, er det, der betaler sig bedst set fra et samfundssynspunkt.

Hertil kommer naturligvis også den menneskelige betragtning, at hvis man kan opnå et bedre resultat ved en mere human behandling, er der dog ingen grund til at tage den mindre humane. Der er altså gjort psykologiske erfaringer, der støtter de forslag, som her foreligger, og jeg kan ikke se nogen grund til, at vi ikke skulle bygge på denne sagkundskab, da vi på så mange andre områder bygger på sagkundskaben.

Jeg vil dernæst vende mig til nogle af de fremførte bemærkninger om andre dele af lovforslaget. Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde efter min mening helt rigtigt opmærksom på, at det afgørende ved anvendelsen af konfiskation er spørgsmålet om, hvorvidt det tjener kriminalpolitiske formål. Det er også derfor, der nu er skabt mulighed for en fakultativ adgang for domstolene til at idømme konfiskation. Jeg tror, det er vigtigt.

I denne forbindelse kan jeg sige til det ærede medlem fru Else-Merete Ross, som behøjede mig, at betænkningen om konfiskation ikke var omdelt til folketingets medlemmer, at det muligvis er en fejl, der er begået; jeg troede nu, den var delt om. Men i øvrigt i disse tider, hvor vi skal spare, er det måske i virkeligheden meget godt, at der ikke er delt 179 eksemplarer om af denne betænkning, for når vi skal være helt ærlige, mon der så er ret mange andre end de 17, der kommer i udvalget, der læser den? Bevares, hvis der er et almindeligt ønske derom, skal jeg gerne sørge for, at betænkningen bliver delt rundt til alle, men jeg synes faktisk, det ville være en udmærket sparebestræbelse, hvis vi kunne nøjes med at omdele disse tryksager til dem, som virkelig læser disse i virkeligheden ret kostbare stykker papir.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Thestrup påpegede, at ferie kun skal gives i ganske særlige tilfælde. Det ærede medlem spørger derfor, om det er så afgørende at indføre denne ferie. Formålet er jo, som det

ærede medlem sagde, at skaffe sikkerhed set fra et samfundsmæssigt synspunkt. Det er rigtigt, at det er ét af straffens formål, men også kun ét.

Straffen har flere formål, og jeg er tilbøjelig til at tro, at netop denne behandlingsmåde, som gør det lettere for lovovertræderen at komme ind i en normal tilværelse i samfundet, når han har afsonet sin straf, i det lange løb betyder en større sikkerhed for samfundet. Det er rigtigt, at der løbes risici, men det er, som det også er sagt, nødvendigt, at der løbes risici. Hvordan det skal gøres op samfundsmæssigt, er et meget svært regnestykke, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det er et regnestykke, der giver til resultat, at samfundet er bedst tjent med, at disse regler nu kommer i virksomhed.

Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde også opmærksom på, at hvis man skal undgå kriminalitet, så skal man begynde allerede i vuggen og sørge for, at børnene får så gode opvækstmuligheder som muligt. Det er jeg da helt enig i, og hvis vi kunne blive enige om at gennemføre foranstaltninger hertil og havde tekniske og økonomiske muligheder herfor, ja, så kunne vi klare kriminaliteten for den næste generation. Men i øjeblikket beskæftiger vi os med bekæmpelse af kriminalitet hos den nulevende generation, og det er det, det foreliggende lovforslag tager sigte på.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Thestrup vedrørende straffelovens § 225, stk. 4, at det er rigtigt, at der ikke er anført noget på erfaring byggende materiale, der taler for en ophævelse af § 225, stk. 4. Jeg har heller ikke motiveret mit forslag hermed. Jeg har derimod motiveret det med mit principielle syn på spørgsmålet, og jeg synes ikke, der er nogen grund til, at jeg her skal komme ind på at redegøre for dette principielle syn; jeg gjorde det så udførligt i 1961, og andre ærede talere her i dag har redegjort for det principielle syn, så det vil vist være spild af tid, hvis jeg går nærmere ind herpå.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross spurgte mig, om de udtalelser, der er afgivet af de hørte myndigheder, vil blive stillet til rådighed for udvalget, og det spørgsmål kan jeg besvare bekræftende. Det ærede medlem spurgte også, om der ikke var skre-